

{ אז נדברו }

פרשת בא תשפ"ב | לסדר: "למען תהיה תורת ד' בפין..." | גליון מספר: 541

להצטרפות לרשימת התפוצה

בחייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

0795319191

רוצה שעוד אנשים יקראו, כמון, את
העלון? קדימה!
זה הזמן להצטרף לשותפות בהו"ק
להחזקת העלון...
ותהפוך שותף קבוע בזכויות
החזקת העלון!

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!:

בנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

א' ח'ס'ה א'המ'ג' בה'ג'מ'ג' א'ה'ג'ו'ה א'ג'ה'
ל'ה'ס'פ'ר ו'ל'מ'ן (מ'ן) א'פ'נ'ו'י א'ל'כ':
0527683095

מבחן הפתע על ספר חפץ חיים!!!

כצפוי הרבה אנשים שאלו אותי האם תכתוב ומה אתה כותב אודות הפרשיה המסעירה שטלטלה את היהדות החרדית ת"ק פרסה על ת"ק פרסה בשבוע שעבר?? **התשובה היא:** אני מנוע לכתוב בנושא הזה... מסיבה פשוטה: כי בשביל לדבר צריך לדעת פרטים... ואני לא יודע... והסיבה שאני לא יודע **בגלל שאסור לי לדעת!!!** כבר לפני חודש וחצי שהתעוררה סערה וכולם דיברו על איזה כתבה בעיתון ידוע לשימצה... פתחתי מיד חפץ חיים והיה כתוב שם להדיא: שאדם שכונותיו זדוניות לעשות רע וכ"ש אם הוא אינו עושה מעשה עמך הוא אינו נאמן!! ואסור אפילו לשמוע!! שים לב: לא לקבל-- אלא אפילו לשמוע אסור... זהו!! שם נעצרת!!

כבר חודש וחצי שאני יודע שיש משהו... מסתובב בין אנשים שמדברים ומנייאסים בעניין ולא הסכמתי בשום אופן לשמוע!! וב"ה זכיתי לצאת בשלום מהניסיון ולא לשמוע... מידי פעם תפסתי חיזוק ולמדתי לשם שינוי את ספר חפץ חיים!! לא את שמירת הלשון... שמירת הלשון זה מוסר... כאן פחות הייתי צריך מוסר... הייתי צריך בעיקר את ההלכות היבשות של גדרי שמיעת לשון הרע וכו' ותכל'ס לעת עתה... בפרט בנתונים העגומים שהתפתחו שנעבאך זה כבר לאחר מעשה... אז כעת זה בכלל לא רלוונטי וממילא האיסור מבחינתי עומד בעינו!! כעת בוודאי שאין לי שום היתר לשמוע ולא להיכנס לנושא... ולכן בשורה התחתונה אני מורחק מהזירה... אני לא יודע מה היה... וכשבן אדם לא יודע הוא לא יכול לדבר... לשם שינוי אני לא תקשורת... רק לתקשורת יש את הכוחא דהיתרא לשלוח הצהרות ולהסיק מסקנות גם שהיא לא לגמרי יודעת במה מדובר... ואני ב"ה לא כזה... ולכן כמוני כמון... מזועזע וכאוב... מבלבל וסוער... אני נצמד לעלון הפרטי שלי והנני להזכיר שבסופו של דבר אינני בטאון של אף אחד ולא נדרש ממך לחוות דעה בכל מחיר בענייני השעה... **דבר אחד אני יכול לומר:** שאנחנו פה בחיפה בשכנות קרובה עם המשפחה המורחבת האבלה... אנשים מרוממים בעלי חסד יראים ושלימים... ועל כולנה האבא הגדול ר' שלמה שליט"א מבעלי החסד הגדולים דעירנו... ואנחנו משתתפים איתם באבלם הכבד והמקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים הכאב והטלטלה גדולים... הלב סוער... ומאמר זה בקושי רב יצא...

כפי שהקדמתי אני לא מדבר על המנוח ז"ל כי אני מורחק מהזירה...

אבל יש מישהו אחר!! יש מישהו אחר שאני כן רוצה לדבר עליו... תנחש מי??

אני רוצה לדבר על האובייקט הבא!!! הפרשיה הבאה...

כולם כבר יודעים שזה עניין של זמן עד שהפרשיה הבאה תתפוצץ...

כן... יש לנו כבר ראש ישיבה חדש... שהוא כבר הבטיח שכל כמה זמן הוא הולך לפתוח לנו סוגיה ופרשיה חדשה... עם מראה מקומות ולומד'ס... וזה עניין של זמן עד שיוציאו עוד אישיות מוכרת בציבור החרדי לליניץ' תקשורת ממקוד... ואז שוב יספרו עליו ויגידו עליו וידברו עליו חודש ימים ואז אחרי חודש ימים שכולם כבר מעורבים בכל פרטי הפרשיה וכבר בקיאים בכל מעלליו של האיש... פתאום יגיח לו אדון אז נדברו מגומחתו ויכתוב שהוא לא מאמין לשום דבר כי החפץ חיים אומר שאי אפשר לסמוך וכו' וכו'... ואז האייפוניסט יצחק על התמימות שלי איך אני משחק אותה ראש קטן ו"ייאנו" לא שומע ולא מקבל... (כן... אני לא תמים... אני יודע שאתה עכשיו צוחק עלי... מוזר לך שאני "כאילו" לא מאמין... אתה מסתכל כאילו אני סוג של מנותק מהמציאות... אתה מרגיש שאני מצטרף לרשימת ההשתקות החרדיות שכל מי שדואג לנו מאוד יודע כעת להטיף עליהם...) **אז זהו שלא!!!** הפעם אני מקדים את המאוחר... אני לא מחכה שאתה כבר תדע הכל... אני מדבר לפני הכל!!! לפני כל מה שאתה יודע על הגופה הבאה... כעת בשלב זה הכל חלק... אתה עדיין לא יודע עליו כלום!!! **אז זהו!!!**

שכעת אני כבר מכין אותך מראש: חכה חכה. זה הרי יבא, במוקדם או במאוחר, ועכשיו תשמע מה הולך לקרות

ובכן: יום אחד בהיר יופיע לו איזה עיתונאי או איש תקשורת שכבר ידוע בשער בת רבים עוצם קדושתו ופרישותו מכל היות העוה"ז. בפרט בימי השובבי"ם שהוא צם מידי יום חמישי... ויש אפילו שמועות עליו שמעולם לא הושיט ידו למטה מאבנטו... וכל מעשיו לשם שמים וכל חפצו בזה העולם רק לקנא קנאת ה' צבקות ולהוכיח את ישראל במילי דשמיא ולעמוד בפרץ מול פרצות הדור... והצדיק'ל הזה מרוב רגש קנאה לקדושת המחנה... הוא יצא בהכפשות נגד עוד דמות חרדית ממחננו... שיש שמועות שכך וכך הוא עשה וכו' וכו'... אז זהו!!! שאני כבר עכשיו מודיע לך שעל פי דעת תורתנו הקדושה: **אסור לך אפילו לשמוע אותו!!! ולמה???** כי אותו רשע (שמקודם כ"כ הפלגתי בעוצם קדושתו) הוא הרי אינו עושה מעשה עמך וכולם יודעים את כוונותיו זדוניות והוא **אינו נאמן** להוציא לעז על יהודי שעושה מעשה עמך ויש לו חזקת כשרות ולכן אסור אפילו לשמוע!! **נקודה!!! פשוט אסור!! סוף פסוק!!!** זו ההלכה היבשה!! ומי שלא מתאים לו שיחפש לעצמו יהדות אחרת... ותסלח לי... בושה וחרפה שצריך להגיד בכלל שזו הלכה מפורשת...

כי איפה הרגש הטבעי והאנושי לחפות על אחינו בשרינו לכה"פ בשלב הזה???

יש לך יהודי משלנו... מולו עומד עיתונאי רשע ונבל אמיתי שמאלני... שאף אחד מאיתנו לא מטומטם... כולנו יודעים טוב מאוד שאותו אחד לא חשוד על קנאות לא לצדק וליושר ולא על קדושת הברית... (ובפרט בתקופה האחרונה שהביוב של הצביעות השמאלנית צפה על פני השטח וכבר התפוצצה לכולנו מול הפנים במלא גועל נפשה) אז זהו שאני מודיע לך כבר עכשיו מראש: שאין שום היתר בעולם אפילו לא לשמוע את דבריו של הרשע הגמור ולהטיל בספק כל יהודי משלנו איזה שיהיה **שבשלב זה הוא בחזקת כשרות...** אתה מבין לבד שכשזה יקרה בפועל א"א כבר יהיה לדבר על זה... לכן אני כותב את זה עכשיו...

שלא תגידי שלא אמרו לך... **המשך בעמוד 3-4 בגיליון זה...**

קצת סדר בראש בשבוע כ"כ מבולבל שעבר עלינו...

בשבוע האחרון הרבה התלוננו בעיקר על בלבול גדול... יש פרשיות שכ"כ מסעירות אותנו ומותירות אותנו עם בלגן בראש... נו... ומה עושים?? אנחנו מבולבלים... מה יהיה?? אז דבר ראשון: להירגע!!! נכון... יש בלגן בראש... אז יש בלגן... מי אמר שבלגן זה בהכרח דבר לא מסודר??? יתכן שלפעמים בלגן זה חלק בלתי נפרד מהתכנית... לפעמים ה' רוצה אותנו עם בלגן בראש!!! יום יבא ו"מקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפכה" זהו... אז הבית כבר לא יהיה הפוך... צאי!! צאי מתוך ההפכה... אבל עד אז לפעמים יש הפכה... מקדש מלך לפעמים מרגישה הפוכה... לא מוכרחים בהכרח לסדר את הבית... בימי שלפני פסח הבית הפוך בשיטה... התנור עומד במרכז הבית ועוד הפוך... המקרר מפורק והחלקים שלו ממלאים לי את האמבטיה... הקומקום נמצא בפיתת אוכל והקפה והסוכר נמצאים בתוך קרטון... וזה בלגן!!! אוהו בלגן... לפעמים מתחשק לי לברוח וללכת לאיזה מלון שירת דבורה עם כמה סנוויצים אבל אשתי לא נותנת לי... למה?? כי נכון שיש בלגן... אבל עכשיו הבלגן זה הסדר!!! זה עכשיו התכנית... ככה זה עד פסח!!! על אותו משקל: לפעמים ה' עושה לנו בלגן בראש ומי אמר שאנחנו מוכרחים בכל מחיר לסדר את הבלגן??? אדרבה... ה' מצפה מאיתנו שנדע לעבוד אותו גם מתוך בלגן בראש...

אבל יש זווקא סדר אחד גדול ומופתי שיכול לצאת לנו זווקא מתוך הבלגן הגדול.

כשיש בלגן גדול ואתה צריך לפלס דרך בתוך הררי השמונצס והסקנדל שיש בבית... אז בדרך כלל אתה נתמך בחפצים **קבועים ולא ניידים!!!** זאת אומרת: הארון ספרים... השיש של המטבח... הקירות של הבית... כמה שיש בלגן בבית... הם תמיד ישארו על עומדם... הם תמיד עומדים על מכונם... ואליהם נצמידים ברגעים של בלגן... על אותו משקל: גם עכשיו יש דברים ברורים: מה ברור??? **מה שנכון! מה שאמת ויציב!!!** מה שנכון ממשיך להיות נכון!!!

אני אתן לך דוגמא: שנה שעברה היינו במירון בל"ג בעומר ופתאום קבלנו כזו מהלומה!! גם אז התבלבלנו מאוד... באנו לשמוח עם רבי שמעון... באנו לקבל ישועות... ופתאום כזו הסתרת פנים... למה? מה קרה?? איך כזה דבר קורה אצל רבי שמעון?? מי יצא מבולבל??

מי שבא לקבל חיוך מרשב"י... מי שבא לקבל ישועות... הוא יצא מבולבל... הוא יצא בתחושה כאילו התכנית פה יצאה מכלל שליטה... אבל מי שהגיע לרשב"י כי רשב"י הוא "צדיק יסוד העולם גילה מדרש הנעלם ממנו יצא תורה..." מה שנכון נשאר נכון תמיד!!

אותו דבר כאן... אם חיים ולדר חזק אותנו שצריך לעזור לקשישים **זה נכון**... זה ממשיך להיות נכון גם בנסיבות שכלולו... ואם הוא כתב משהו לא נכון אז זה לא היה נכון גם אם היה פה איתנו בטוב ובנעימים... **מה שנכון נשאר על עמדו!!! ומה שלא נכון אף פעם לא היה ולא יהיה נכון**... אם חיים ולדר כתב לנו במשך שנים מסרים שהם היו נכונים עד אותו יום... אז הם ממשיכים להיות נכונים גם אח"כ... **כי מה שנכון נכון!!!** אה... יש בלגן בראש... אה... יש סקנדל בראש?? נכון... גם כשכל הבית הפוך וכל דבר זרוק במקום אחר... יש חפצים קבועים שלא זזים ממקומם והם תמיד נשארים מסודרים!! מה שנכון נכון גם אם יש סביבו בלגן... אדרבה... זווקא ברגעים כאלו של בלגן... ויש כאלו שמתעוררים עם כל מיני שאלות... זה הזמן להיצמד לקיר וזה הזמן לעשות סדר ולבחון כל שאלה לגופו של עניין **האם זה נכון או לא נכון??** סליחה: האם להתאבד זה נכון?? **לא!!! לא נכון!!! לא רבתי!!!** ולא משנה מי שיעשה את זה... זה לא נכון... נקודה!!! **האם זה נכון** שהלב הוא לא מחסן?? **זה נכון!!!** ולא משנה מי שיגיד את זה... **האם זה נכון** להאזין ולהאמין להוצאת דיבה של עיתונאים חילוניים והתקשורת?? **לא נכון!!!** ולא משנה על מי הם החליטו הפעם ליפול... **האם זה נכון** לתרום לקופת העיר? **נכון!!!** ולא משנה אם רואים ישועות או לא... **האם זה נכון** להתחזק בצניעות?? **זה נכון!!!** וזה נכון גם אם לא ראינו ישועות ואין לנו מה לספר בקו הצניעות... **האם זה נכון** שיכול רשב"י לפטור את כל העולם כולו מן הדין?? **זה נכון**... וזה נכון גם כשקרה שם אסון נוראי... **האם זה נכון** שאסור לדחוף יהודים?? **זה נכון!!!** וזה נכון גם כשאני משוכנע שלא בגלל זה קרה אסון מירון... לכן מה... לכן זה לא נכון שאסור לדחוף... **מה שנכון נכון תמיד**... ומה שלא נכון לא נכון אף פעם... הבנת??

בלגן אמנם יש... אבל איפה?? איפה הבלגן?? רק בנכסי דנייד... רק בשמועות שלא רלוונטיות אלינו... רק בכל מיני ישועות שאנחנו אלה שמתזמנים אותם... שם אנחנו בוחשים בקלחת ומייצרים סקנדל... אבל בייחס לנכסי דלא נייד... בייחס ל-**מה שנכון ולא נכון**... כאן הדברים מאוד ברורים!!! **כאן יש סדר מופתי!!!** תכנים לראש: **מה שהיה נכון ממשיך להיות נכון תמיד ומה שלא היה נכון... לא היה נכון ולא יהיה נכון**... ואדרבה... לאחרונה ה' עושה לנו את הסדר הזה בראש... תפסיקו לבנות פולחן לא מאנשים ולא ממקומות קדושים ולא מישועות... **תתחילו לבחון דברים לפי אמת המידה האמיתית שלהם!!!** מה שנקרא "אם הלכה נקבל, ואם לדין יש תשובה..." ומה תגיד על אחד שהגיע אלי מבולבל... ראייתי את אחד מהעסקנים המקורבים ביותר לגדול בישראל שליט"א ואותו עסקן מחזיק סמארטפון... יצאתי מזה מבולבל... זה עשה לי בלגן בראש... עניתי לו: סליחה אדוני: **זה נכון** להחזיק סמארטפון?? **לא נכון!!!** אה... אתה מבין שזה לא נכון?? אם זה לא נכון לא משנה מי שיחזיק את זה... גם אם הוא יצטלם עם כל הרבנים ביחד... וגם אם כולם ישתקו לו... **מה שלא נכון לא נכון!!!** **האם זה נכון** שה' מאוד מחשיב ומיקר את השמירת עיניים שלי והזהירות שלי מכל חשיפה לרשת? **זה נכון**... **זה נכון** גם אם כולם ביחד צוחקים עלי ועושים ממני קירקאס... **האם זה נכון** שה' כועס על מי שעושה ככל העולה על רוחו וחושב שלית דין ולית דיין?? **זה נכון!!!** וזה נכון גם אם השעה משחקת לו וגם אם הוא מצליח ועושה חיל הרבה יותר ממך... כי מה שנכון יהיה תמיד נכון גם אם זה לא נראה ככה!!! **אין ברירה... זווקא מתוך הבלגן ה' רוצה מאיתנו... שאנחנו נעשה את הסדר!!!**

ה' רוצה מאיתנו אמנה... אמונה פירושו לעשות את האמת בגלל שהיא אמת!! בגלל שזה נכון ולא בגלל שרואים תוצרת בעיניים... יום אחד נראה תוצאות ואז נחמיץ את ההזדמנות להביע נאמנות... בשלב זה ה' רוצה לזכות אותנו לעשות את האמת כי היא אמת!!! **זה נכון שה' פה מקשיב לתפילה שלי??** זה נכון גם אם אתה ממש ממש לא מרגיש ככה... האם זה נכון שה' יבא ויגאלנו? **זה נכון!!!** וזה נכון כי ה' הבטיח... ואם ה' הבטיח זה יקרה גם אם כעת אנחנו לא רואים שום קצה חוט... ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך...

אם ירצה ה' מתחילת שבוע הבא - פרשת בשלה, תתקיים מכירה מיוחדת של הספר "וימאן"

העוסק בענייני דיומא דשובבי"ם, ובתעצומות נפש בהתמודדות בשמירת העיניים וגדרי הקדושה,

המכירה תתקיים בעזרת ה' בדוכני ועמדות 'בלוי' בחצרות בני הכנסת, בירושלים ובמרכז.

זאת למודעי: ספר וימאן לא נכתב ממרומי שלימות המעלה בנושאים אלו... וגם לא נכתב ע"י מישהו שכבר עבר את גן המבוכה הזה... אדרבה... הדברים נכתבו עמוק עמוק מתוך מגרש ההתמודדות בעצמו... מתוך החזית בעצמה ובעיצומה... מהכשלונות... מהנצחונות... ובעיקר מהתנודות היומיומיות המוכרות והנצחונות החלקיים...

ספר זה נכתב עם כל הלב... אתה יודע עבור מי??

עבור חיילי צבא הגנה לישראל!!! כן... זו ההגדרה הקולעת ביותר שמצאתי לעומדים בחזית של שנת 2022... **פרטים נוספים במאמר דף 6 בגיליון זה...**

לא נעים לי להיות הנחתום המעיד על עיסתו... אבל כמדומני שהספר הזה יכול להועיל!! ואגב: למי שחושב שכתוב שם נושאים פיקנטים... צר לי לאכזב... לא כתוב שם כלום!!! הספר כמעט ולא נוגע ולא מתעסק במה לא... הספר בעיקר עוסק ב"י! בעצמי!! בכה ותעצמות שאני צריך לאסוף את עצמי כדי להיות החיל הנאמן של ה' ולתת לו כתר מלכות איפה שאף אחד לא רואה... תכנים אלו שונים ונכונים לכל נפש... לנשים וגברים, לבחורים ולנשואים, אמנם רשמית הספר נכתב לבחורים!!! אבל כשהתחנתני גיליתי שגם אחרי החתונה צריך ש"יגער ביצר הרע מן הנשואים ויחון אותנו לפליטת עולמים" אמן...

כמה פרטים טכניים אודות זמני ודוכני עמדות 'בלוי'

- א. **זמני המכירה:** הספר יעמוד למכירה בעמדות אלו, **רק מיום ראשון הבעל"ט - ז' בשבט ועד יום חמישי י"א בשבט ולא לאחר מכן.**
- ב. **מוקדי המכירה:** שימו לב: בשבוע הבא הספר ימכר זווקא באזורים ירושלים, בני ברק, בית שמש, מודיעין עילית. (ואילו בצפון ובדרום, המכירה תתקיים ככל הנראה בעוד שבועיים... עכ"פ תבא על כך הודעה נפרדת)
- ג. **כמות הספרים מוגבלת בכל עמדה.**
- ד. **נא לשלם לפי ההוראות הכתובות שם.** (כלומר: שימו לב: לא לשלם לאז דובר, אלא לפי הוראות המפורטות שם בעמדת מכירת ספרים בלוי).
- ה. **תודה לתורם החפץ בעילום שמו שנתן חסות להוצאות הכרוכות במכירה נקודתית זו, מי יתן ויהיה לתועלת...**

המשך: מבחן פתע

על ספר חפץ חיים...

המשך: תרשה לי לעצור שניה ולהגיד וורט: בפרשות שמות יש סתירה: מצד אחד במעשה דתן ואבירים כתוב ששמה התאונן... ונדע לי הדבר למה ישראל שרויים בגלות... בגלל שיש בהם דילטורין!! ואילו באותה פרשת שמות כתוב שישראל נגאלו ממצרים בזכות שלא היה בהם דילטורין שהרי י"ב חודש הם שאלו ממצרים כלי כסף ולא גילו להם מטמורין שלהן... **ולכאורה זה סתירה: תכל"ס: יש דילטוריה בעם ישראל או אין??**

התשובה היא: בתוך השטעטאלע... בתוך השטיבלאך יש אצל עם ישראל הרבה דילטוריה... דתן מרביץ לאבירים... משה רק מנסה להתערב... דתן מיד זורק עליו פשקוילים... כל זמן שהכל מתחיל ונגמר בשטיבלאך של גושן נו. יש דילטוריה... **אבל הדילטוריה הזו לא יצאה החוצה!!!** כי ברגע שהמצרי רק ינסה לדחוף את האף ולסחוט מידע מפליל על עם ישראל... כאן פתאום כל היהודים נהיו כמו משפחה אחת מלוכדת וגונו וחיו אחד על השני כחומה בצורה... אף אחד לא יגלה למצרים את התכניות הסודיות של עם ישראל שהם מתכננים לצאת ממצרים... **על אותו משקל:**

בתור חרדים... יש לנו הרבה ביקורת אחד על השני... כל זה טוב ויפה בתוך השטעטאלע... אבל ברגע שמגיע עיתונאי זר שלכל הדעות הוא נבל ורשע ועוכר ישראל שזה ברור ללא כל ספק שמטרתו הוא רק להשחית ולהרוס ולאבד ללא שום כוונה טהורה... ברגע שהוא מעמיד את עצמו מול יהודי משלנו איזה שיהיה... כאן הרגש הטבעי שלי כחרדי לפחות בשלב הראשוני זה להסתייג... להגיד לא!! אני לא מסכים לשמוע... **לא ממך!!!**

אתה לא תדבר נגד יהודי משלנו... כי גם אם אין לי סנטימנטים כלפיו... הרי כלפיך כפלי כפלים... ממילא אני מאמין לו יותר ממך!!! **אז ככה:** מילא אח"כ כשכבר העסק יוצא מכלל שליטה... ומתחילים לבחוש והדברים מגיעים לרבנים... כאן העסק מתחיל באמת להיות לוט בערפל... **אבל אני מדבר על השלב הראשוני!!!** בשלב הזה שעומדים לפנינו רק שני אנשים בלבד אחד מול השני! יהודי משלנו שעד הרגע היה בחזקת כשרות, ומולו עומד איש בליעל שכולנו יודעים בבירור שהוא מומר להכעיס... כאן אנחנו מחויבים כיהודים להסתייג לפחות בשלב הראשוני ולהגיד לאותו רשע בכעס... מי אתה שתדבר על יהודי משלנו? **זו הלכה בחפץ חיים!!!**

ושבו: אני כאמור התקדמתי הלאה... אני כבר עכשיו נותן הדרכה מעשית בייחס לגופה הבאה, מחר ידברו על מישהו שבשלב זה! וברגעים אלו הוא בחזקת כשרות... ומי שיבא לערער על החזקת כשרות זה הצדיקל הזה או חבר שלו שכפי שסיכמנו מעוילים לא הוציא עיניו מחוץ לד' אמות ולא ראה צורת אשה... **ובזאת נבחנן!!!** האם אנחנו קודם נקרא בשקיקה את כל הכתבה שלו בשפתיים דולקות ובחרדת קודש... ואז נבקש

מאותו יהודי חרדי... נו... תוכיח את חפותך...?? או!!! שנסרוף את העיתון בפניו של אותו רשע ונאמר לו רשע... אסור לנו אפילו לשמוע אותך!!! אם אתה כ"כ רוצה לתקן עולם במלכות שד-י תשלח את כל הנתונים כמות שהם לרבנים שלנו... הם יבדקו... יבררו... ויחליטו מה שיחליטו... לענ"ד אין מה להתווכח עם זה. זו לא השקפה!!! **זו הלכה!**

תרשה לי כעת לנסות לפתוח את אחת משורשי הבעיה...

פעם אחת!!! פעם אחת בחיי יצא לי לגלות את הרוע הבלתי נתפס של ההפקרות של הרשת בהתגלמותה וזה הספיק לי... הסיפור היה שהייתי מוכרח לדעת כמה פרטים טכניים אודות בית הארחה מסוים... וזה היה דחוף ואף אחד לא היה ליציד... לי... נו... נכנסתי למקום של מחשבים עם חסימת נטפרי... עשיתי חיפוש על הבית הארחה הזה... ומצאתי!!! ואז ראיתי שבצד כתוב... **ש מאות תגובות ורשמים** של אנשים שונים איך היה בית הארחה... אני פותח **וחשכו עיני**... אני רואה רשימה ארוכה של תגובות לטוב ולמוטב... וכל אחד פורק את כל מה שיש לו... מישהו כותב לפני חצי שנה: גועל נפש!!! איזה שירות זוועה... כמה פעמים הייתי צריך לבקש מגבות... השני כותב לפני שנה וחצי... דווקא נחמד... אבל איזה ריח נורא במסדרון... השלישי כותב: גרוע ביותר... (ואני עוד רואה שבסיכום הכללי יש ציון שזה נקרא שהתגובות "סביר...") יצאתי מזועזע עד עמקי נשמת!!! לא ידעתי עד אותו רגע שקיימת כזו תופעה... פתאום אני מגלה ש... שתסלח לי... עד היום ידעתי שיש דברים שעושים אותם ב"מקום חשוב..." ופה אני מגלה שהמדיניות היא לעשות את זה בכך העיר לעיני כל ישראל. **שתבין:** גם אני בסוף הייתי בבית הארחה הזה... והבנתי על מה יצא הקצף... גם לי היו תלונות... גם אני התעצבנתי יחד עם האנשים שהיו שם... וכשחזרתי גם נכשלתי בלשה"ר יכול... כשבאתי לעשות קפה סיפרתי לחברה איך שהיה שם גרוע... (אני מתוודה היה אסור לי לספר את זה משום לש"ר וכבר חזרתי בתשובה ונתייפסתי עם קוני...) אבל בשלב מסוים סיימנו את הקפה ויחד עם הקפה הסתיים גם הלשה"ר... זהו...

אבל אותו אחד שכתב את זה ברשת??? רבונו של עולם!!! זה מונצח לעיני כל!! למה?? למה אני צריך לראות את זה?? למען ה' יש ביה"כ... תפוס פינה בצד ותפרוק משא... למה באמצע הרחוב?? למה?? **אני פשוט יוצא מדעתתי!** על זה!!! בדיוק על זה נאמר: ארוך מכה רעהו בסתר!!! **ארוך!!!** בן אדם שעשה כך אני לא יודע אם יש לו מה לברך את הילדים שלו בליל שבת... ממתי ארוך מידבק בברוך??! אז נכון... היית שם יומיים- בבית הארחה הזה... והיית מאוכזב מהשירות... לכן אני!!! צריך לקרא את התסכול שלך שנה וחצי לאחמ"כ? לא מספיק לך לשה"ר נקודת... אתה מתעקש לעשות על זה הוראת קבע... שהלשה"ר הזה ידפוק לך כל חודש על כל אחד שרק ירצה לבא לשם?? טוב... אז יצאתי מזועזע מעצם החשיפה לקיומה של תופעה שכזו... **אבל התברר שזה היה קצה הקרחון של**

הזעזוע... איפה הגיע פסגת הזעזוע שלי? שמרוב שהייתי נסער ניסיתי לשתף כמה ידידים בזעזוע ושאת נפש שלי... סיפרתי להם את מה שאני מספר לך עכשיו... ותנחש מה היתה התגובה שלהם?? **כולם פשוט צחקו לי בפרצוף!** הוי ר' שמילו... בוקר טוב... אתה כזה הונגרי מתוק... אתה כזה שה תמים... נזכרת?? ככה זה... **מה... אתה לא יודע שככה זה??** היום הכל צף ברשת... היום כל דבר שמפריע לך... יאלה לרשת... היום זה הכי לגיטימי... אף אחד כבר לא לוקח את זה ללב... ככה זה... בקיצור: יצאתי מבולבל...

מי פה המשוגע ומי הנורמלי?? מי פה הכבשה ומי פה החזיר בר??

אבל תכהה!!!! כאן תמיד מגיע המשפט הבא!!!

משפט קבוע שבזמן האחרון אני ואתה שומעים אותו יותר מידי... **המשפט הזה נאמר יותר מידי פעמים בקרב הציבור שלנו לאחרונה...** הבן אדם לפתע נהיה רציני ואז הוא אומר בקול שקט ומדוד: תקשיב... אין מה לעשות!!! **היום זו הדרך היחידה!** היום אם אתה רוצה להזיז משהו... זה רק להציף ברשת... **זו הדרך היחידה...** ואז כל אחד שולף בתורו את רשימת הדוגמאות העדכניות של כל מיני תופעות ומחדלים ומבנים והקצאות שיש בקהילה הפנימית שלנו או בציבור החרדי באופן כללי... תחומים שעדיין לא מטופלים כדבעי... ולמה?? כי כפי שסיכמנו- **היום הדרך היחידה להזיז דברים** זה דרך הרשת!!! והיות ואנחנו דוסיים ואנחנו לא בקטע להציף ברשת... לכן נגזר עלינו להישאר תקועים... זה מה שמפריד בינינו ובין פתרונות כל הבעיות של הציבור החרדי...

מכיר את המשפט החדש והמוכר הזה???

האם פעם חשבת מה טמון במשפט המזעזע הזה???

שאלה לי אליך: מה ההבדל בין אזרח ישר והגון לבין מאפיונר מהשוק האפור?? **ההבדל הוא** שאזרח קלאסי יודע **שלא כל דבר** הוא יכול להזיז!!! לעומת זאת המאפיונר מהשוק השחור... דווקא הוא כל דבר יכול להזיז. רק תשכיב בצד כך וכך מזומנים... ואני יוצא עם האופנוע ואני חוזר לך עם גולגולת... **הרשת כיום זה כח של לסטים!!!** זה כח של איש את רעהו חיים בלעו... זה זרוע של ידיכם דמים מלאו!!! **ברשת אפשר באמת להזיז כל דבר...** כי הרשת מופקרת... מושחתת וחלאת המין האנושי... וככה באמת אפשר להזיז ככלל דבר בעולם...

ואנחנו החרדים מושפעים מזה!!! ואנחנו מקנאים בכך הזה!!

כן... עם יד על הלב: אנחנו מקנאים בחילונים שעם הרשת הם יכולים להזיז כל דבר... והאמת היא: שקודם כל בא נבין את עצמנו... סו"ס יש לפעמים עוולות בציבור שלנו ואתה מתפוצץ... ואז מגיע הרגע החלש הזה שאתה חושב לעצמך... כיף

מטופלים כהוגן... (כן... לפעמים יש דברים שנתקעים כתוצאה ממה שנקרא חוסר סמכויות ושיניים שיש לבית דין כיום... שזה כבר לא בעיה של הרבנים!!! זה בעיה בעיקר של המדינה שעוסקת כל היום בלעשוק מהם את הסמכויות וכבר אמר מרן השו"ע אין אחרון יכולים להעמיד דת על תילה... שזו באמת גלות... ופה כפי שאמרתי או שמגיע השודד ים עם הגולגולת והוא בחוסר גבולות שלו תמיד יכול להזיז עניינים... או שלא נותר לנו אלא לבכות בברכה"ז על מלכות בית דוד משיחך שאז ה' יחזיר את הכח וממשלה לסנהדרין שיוכלו לאכוף את רצון התורה). **עכשיו: סתם ככה...** לשיטתם של החילונים שאצל החרדים יש השתקה ועושים מה שרוצים... אני לא מבין... אם ככה הייתי מצפה שתהיה חזרה בתשובה המונית... כל הנוכלים החילונים שבתור חילונים הרי הם לא יכולים לעשות כלום... חבל... בואו אלינו... פה הכל חופשי על הבר... אין לכם מושג איזה צחוקים הולך פה... כל אחד עושה מה שבא לו... וש... שקט... אתה רק מגדל קצת זקן ופאות זהו... אתה יכול לחגוג וכולם ישתקו... כי הרי אצלנו משתיקים... למה ללכת לחצי האי סיני... בואו אלינו??

אה... למה לא ידוע לי שכל הנוכלים החילונים חוזרים בתשובה?? למה אני ואתה יודעים טוב מאוד **שזה בדיוק הפוך...** למה כל חרדי חלש שנמאס לו ולא רוצה שיגידו לו מה לעשות... בדרך כלל הוא מתגלש לחילונים ושם הוא מרשה לעצמו... אה... למה? **אז תרשה לי לנחש:**

שכמדומני שדווקא אצל החרדים יש גבולות ומוסריות וכשר הרתעה והדברים מטופלים ואילו אצל החילונים אין בכלל מאיפה להתחיל כי בחיי הפקרות שלהם **שום דבר בכלל לא מתחיל...** והחילונים מתים מקנאה ולא יכולים להכיל את העובדות האלו... ואין להם ברירה אלא לחטט מתחת הריצפה ולשלוף מידי פעם הנה... גם אצל החרדים מצאנו בעיות... **תודה רבה... גילית את אמריקה... יש בעיות!!!** כשיש בעיות אצלנו זה בסה"כ סוג של בעיות שנתקעו במבוי סתום שרק אתה השודד ים הברברי יכול להזיז אותם בדרך של לינצ'... וזו גאוותינו שאנחנו יצורים אנושיים ולא כל דבר אנחנו יכולים להזיז!!! כן... אנחנו מודים בגאוה... יש דברים שרק הפקרות חילונית יכולה לעשות אותם... **ולא בבית ספרנו...** מי שרוצה לבחור בהפקרות הזו... שיבחר... אבל בתנאי אחד: אל תחזור אלינו על ארבע כשזה יגיע אליך ויתפוצץ לך בפנים...

למסקנה: אח שלי... אתה מהרשת... תשמע לי... עם יד על הלב... תאמין לי שאין לי פה אינטרסים... תברח מהרוח של הרשת... לפחות אתה אל תשאיר שם לכלוך... **אנא... השאר את המקום כמו שאתה היית רוצה להגיע אליו...** על אותו משקל: אל תכתוב על אנשים מה שלא היית רוצה שיכתבו עליך... ואל תחשף ללכלוך על אנשים שהביזיון הזה עולה להם בדם הנפש כפשוטו... מה לך ולעגלה ערופה הזו?? מה לך ולספק שפיכות דמים הזה? מה... אתה משועמם?? חסר לך תיקים בשמים?? הרי אנחנו זקוקים להרבה זכויות... תכל'ס... שורה תחתונה: אני יודע שאכזבתי במאמר הזה!!! וזו היתה מטרתו!! דווקא כשיש בלבול כ"כ גדול ואתה לא יודע איזה נושא להקיע... כאן לימדו אותי לכונן את הפרוזקטור אלי... איפה אני פה בסיפור!!! איפה המשבצת שלי... במה אני צריך להתחזק!!! אז הנה... הקרבן הבא... בזאת נבחן!!!

מדבר??

(חה חה חה... איזה תרגיל עשיתי פה... רציתי שתבין!! ולגמרי תבין!! מה עשיתי?? תפריתי לך תיק על בחורי ישיבות החצופים האלו שלוקחים את החוק לידים ומזיזים עניינים ופוצצים מטבח בשביל לטגן שניצלים... וברגע שהכנסתי אותם לסיפור פתאום כולם קמים על רגליהם האחריות ומבינים שזה לא חכמה ולא גדולה להזיז דברים בצורה ברוטאלית... נכון?? **אז זהו!!! מה אתם בסה"כ רוצים מהם??** במקרה הכי גרוע הם למדו את זה מכס... אתם מקנאים ברשת ששם מזיזים עניינים ע"י **לינצ'** והם בסה"כ מחפשים (טש) **לינצ'...** ע"פ לגופו של עניין לא היה ולא נברא... תפריתי עליה על בחורי ישיבות רק בשביל שלא נחמוק מלהודות שכולנו מסכימים שזה לא חכמה להזיז דברים בכל מחיר...)

ברשת אפשר להזיז דברים... בטח... עם הפקרות ואיבוד כל רסן ומצפון אנושי... עם זה אפשר להזיז כל דבר בעולם... והגאוה שלי בתור חרדי **שאני לא כל דבר יכול להזיז!!!** כי אני מוגבל!!! המוסריות והאנושיות שלי מגבילה אותי!! נכון... אני מודה... גם חתול יכול לעשות דברים שאני לא יכול לעשות... הוא יכול לקפוץ מפח זבל לפח זבל והוא גם יכול ללכת ערום ברחוב ואני לא יכול... **יש משפט שלימדו אותי כבר לפני שנים:** אל תעיז להתחיל עם בן אדם שיש לו **פחות** יראת שמים ממך!!! למה?? כי יהיו דברים שהוא יוכל להרשות לעצמו ואתה לא תוכל להרשות לעצמך לעשות... כי לך יש יראת שמים ולו אין...

ועכשיו בקשר לתלונה הנצחית: שביבור שלנו יש השתקה!!!

אני מוחה... מסיבה פשוטה: ממש במקרה מורי חמי שליט"א הוא רב ואני מבלה אצלו הרבה... **ושם אני באמת רואה את ההשתקה!!!** ידיו מלוכלכות הרבה מאוד בנושאים אלו... והעובדת סוציאלית נכנסת והקב"ס יוצא... וכשאני רואה את פניו המכורכמות... אני כבר כבר מבין שגם היום זה הנושא... והדברים מטופלים כהוגן... והמכנה המשותף בין כל המקרים... שאני!! מבאי הבית שמאוד מקורב אצל מו"ח שליט"א לא מקבל אפילו בדל מידע... כן... **זו ההשתקה שעליה אתה מדבר!!!**

מהי ההשתקה?? שהדברים מושקעים **ממני וממך!!!** זה הכל!!

כן... זו בדיוק המטרה וזו הצורה שכן דברים צריכים להיות מטופלים... אז נכון!! יש פה בעיה אחת מאוד חמורה בצורת הטיפול הזו שלמרבה האבסורד העיזו לטפל בבעיה ולסגור את כל הקצוות **גם בלעדך...** כן... אני מצטרף למחאה... אין יכול להיות שפרשיה עסיסית כזו דוברה וטופלה ומוצתה הרחק מאזנין הבולשות מתוך הכרה שנושאים יכולים להיות מטופלים היטב גם בלי שאני ואתה נבחושו בו. היית מאמין?

ואם לזה אתה קורא השתקה אז זה בדיוק שרצו שיקרה חה מה שקרה!!! הבנת מה אמרתי?? יש מוסכמה שאצל החרדים יש השתקה!! סליחה... מה זה **לא** השתקה?? לא השתקה פירושו **שאתה יודע ואתה מעודכן בפרטי המקרה...** אז זהו!! שזה בדיוק מה שרצינו שלא יקרה... וברגע **שאתה** לא יודע... **זה לא אומר** שיש השתקה... זה בסה"כ אומר שהצליחו להשתיק את זה מאזניים לא רצויות כמוני וכמוך... **אז זה בסיידר. תהיה רגוע...** כשיש בעיות אנושים יודעים היטב את הכתובת... הם מגיעים לרבנים והנושאים

לחילונים... יש להם מאורת שודדים בדמות הרשת. הם יוצאים משם למסע צייד וחוזרים כשהם גוררים שורת גופות תלויות במחרוזת... ברגע של תסכול מגיעה מחשבה יאלא... מי יתן לי את ההפקרות הזו ונזיז כמה פרצופים לא סימפטיים לעלמא דקשוט

אבל ההלו... ידידי החרדי: הכל טוב ויפה... אני מבין את הכאב... אבל תחשוב רגע... וכי בגלל שיש עוולות (גם) בציבור שלנו מותר להיות שודד ים?? לכן מותר לעשות לגמרי מה שרוצים?? **סליחה: במה אנחנו יהודים??**

אני מתאר לעצמי שיש כאלו שלא הבינו לגמרי מה אמרתי... אז אני רוצה להשתמש בדוגמא שמשום מה נדמה לי שאת זה כולם יבינו...

כשהייתי צעיר בישיבה גדולה... סיפרתי להורים שלי בהערצה ובעיניים בורקות על ישיבה חשובה ומפורסמת שאצל הבחורים שם יש כלל: **שאין דבר העומד בפני פטיש עשר קילו!!!** מה הכוונה?? אז ככה: ישבתי והסברתי להורים שלי... (כדי שיבינו את הניואנסים הדקים והעמוקים... רק למבנים...) שבישיבה שלי לשם שינוי אנחנו לא יכולים לעשות מה שאנחנו רוצים... כי אנחנו ישיבה לא ככזה חשובה... הרישום שלנו לא ככזה והבחורים לא כאלו חשובים... לכן גם כשאנחנו לפעמים רעבים בלילה... אין לנו את המנהיגות והעוצמה לפרוץ חדר אוכל ולעשות מה שבא לנו... לכן אצלנו זה מסתכם מקסימום רק בלהרים כמה כוסות חד פעמיים וכדו'...

אבל שם?? בישיבה המפורסמת והחשובה... שם יש בחורים באמת באמת חשובים... וכשהם ראו לנכון שהם זקוקים באישון ליל להיכנס למטבח ולטגן שניצלים... **אז אין חכמות!** תבינו אבא ואמא... זה... זה בחורים חשששששבים שהחלטה שלהם זו החלטה... הם יודעים להזיז עניינים... ולכן אם הם החליטו שהחדר אוכל יפתח... זה יפתח עם פטיש עשר קילו...

משום מה... ההורים שלי לא התלהבו במיוחד (בלשון המעטה) מאותם בחורים עם הפטיש עשר קילו... אני חושב שגם אתה די מזועזע... אבל מה לעשות... אני בשעתו דווקא כן הסתכלתי עליהם בשיא הערצה... תכל'ס... **החברה האלו יודעים להזיז עניינים!** יש להם מנהיגות! כשהם מחליטים שהדלת הזו תפתח זה יקרה!! אה... למה "לא כל כך" צדקתי בהערצה העיוורת שהייתה לי לאותם בחורים??

כי נכון... יש פה בחורים שיודעים להזיז עניינים... אבל שתהיה בריא. זה חכמה להזיז קירות עם פטיש עשר קילו?? זה חכמה להזיז עניינים כמו ברברי? כמו ליברמן? השאלה היא איך אתה מתנהג על הדרך... כמה שחיתות והפקרות ובהמיות ופשעי אנושות אתה עושה על הדרך...??

בקיזור: היום אני כבר מבין שהחולשה והרפיסות שהייתה לי בתור בחור לא קוראים לזה **חולשה!!!** קוראים לזה **אנושיות!** כן... לפעמים אנושיות נראית בעין שטחית כחולשה... כי... כי בן אדם אנושי באמת לא כל דבר הוא יכול להזיז... האנושיות שלו לפעמים מגבילה אותו...

בינינו... נכון עכשיו אתה כבר מבין לגמרי על מה אני

ומי יהיה השנה הביביסטר בשעת אכילת קרבן פסח המשפחתית...??

והשנה זה תורה של אביגיל... אם לא יקרה משהו אז יתכן שהיא תיאלץ להיות הביביסטר על התינוקות בקרבן פסח... כן... זה אחד מהתפקידים השנואים שבדרך כלל משתמשים בהם בתור איום למי שמתנהג לא יפה... תבין: בליל הסדר כל המשפחה מתכנסת בצוותא בחצרות בית ה' מושב כל הארץ בתוככי ירושלים... השיר יהיה לכם כליל התקדש חג... איזה שמחה של מצווה... איזה קדושה עילאית... ויושבים מסובין כבני חורין כל המשפחה בחבורה אחת ואוכלים קרבן פסח!!! ופרנציפ ביחד!!! אי אפשר שלא ביחד...

מילא חברה שלי מרים... אבא וסבא שלה תלמידים של רבי יהודה שסובר שקרבן פסח אחד דווקא נאכל בשתי חבורות שונות וכל מה שאסור זה שאיש אחד בעצמו יאכל בשתי חבורות... זה אסור!! ממילא לפי רבי יהודה אין שום בעיה... המשפחה עצמה מתחלקת לשתי נאגלות... כאן מה הבעיה... המשפחה מתחלקת... שושי הבת דודה שלה אוכלת בנאגלה הראשונה יחד עם אבא שלה שהוא הדוד הגדול... ואז מרים שומרת על התינוקות... ואילו כשהם גומרים... כעת מתחלפת משמרה של שמרטה וכן הלאה וכן הלאה...

זה טוב בשביל תלמידיו של רבי יהודה... אבל אנחנו תלמידים של רבי שמעון... ור' שמעון סובר: ש"בית אחד יאכל" הכוונה היא שקרבן פסח אחד חייב להיאלץ רק בחבורה אחת!!! אי אפשר שתי חבורות... אין כזה דבר לפצל משפחה... אם המקום לא מתאים וכו'... אז מקסימום תעשו שתי קרבנות פסח ואז תתפצלו... אבל לעשות קרבן פסח אחד בשתי חבורות זה לא בא בחשבון... ממילא כולם חייבים לאכול באותה שעה!!!

ותכלס... יש תינוקות... ותינוקות מאוד קטנים שלא יכולים לאכול כזית צלי אסור להם להיות שם!! (הם מטמאים את הקרבן פסח... אפילו שהטבילו אותם... אין תינוק אפילו בן יום בירושלים שלא עבר טבילה והערב שמש וגם הזאת ג' וז' במידת הצורך... מטמאים את כולם ברגל) כי יש דין שכל אדם זר שלא שייך לחבורה המצומצמת של קרבן פסח הספציפי הזה יש לו דין של טמא בייחס לקרבן פסח הזה והוא מטמא בנגיעתו (זה הכוונה במשנה בביצה "ומטבילין מגב לגב ומחבורה לחבורה" אגב: זה הפעם היחידה בשנה שהיהדות מעודדת גזענות משפחתית... אבל אל תשכח... גם הלוי והגר והיתום והאלמנה נמצאים שם... כך שזה לא סנוביות משפחתית... זה בסה"כ גופי תורה...) התינוקות האלו לא שייכים לקרבן פסח וממילא הם מטמאים... בקיצור: מוכרחים להרחיק אותם מהזירה!!!

נו... איך נעשה את זה?? בשביל זה כל שנה יש מישהו אחד מהמשפחה שהוא העומד לגרדום... הוא זה שנבחר לעמוד בפניה בעונש... ובשעה שכל המשפחה ללא יוצא מן הכלל יושבים מסובים ואוכלים ושומעים לפני ה'... הוא אמור להיות הביביסטר של הילדים עם דמעות בעיניים... וניתן לומר: שבקרב הבני דודים הצעירים... זה אחד מה"איחולים" שמשמשים בהם ברגעים של התפרצות ואיבוד שליטה... שושי מבשרת למושי: הפכתי לך את המגירה... מושי מאדים מכעס... מה... הפכתי לי את המגירה?? את תראי... את תשמרי על התינוקות בליל הסדר!!! ואז היא מתחילה לבכות ואומרת לו: הכל עובר עליך...

אז ככה: שנה שעברה זה היה ממש תענוג... הביביסטר היתה לא פחות ולא יותר דודה נחמה הצדיקה... שהיא הייתה לקראת סוף ארבעים יום ללידת יענקי הקטן שלה... כך שבלאו הכי היא מחוסרת כיפורים ולעת עתה היא לא יכלה לאכול קרבן פסח... היא תבא לכאן שוב לפסח שני... אבל היות והם מתגוררים בנחלת בנימין שזה לא רחוק מכאן... והיא ידעה שהנושא של ביביסטר הוא נושא רגיש... אז היא התנדבה להגיע במיוחד למרות שלמייעשה אין לה מה לעשות כאן... היא בלאו הכי מורחקת... (היא אמנם לא טמאה ממש... היא רק שני לטומאה... אבל בקדשים... אפילו שלישי לטומאה נוגע בו ופוסל אותו ועושה אותו רביעי...) אבל בכל זאת היא הגיעה!!! היא טענה בתוקף: אתם תשבו שם ותצאו ממצרים ותאכלו קרבן פסח... ואני אשב שם בחוץ בשקט ואזכור שאני היא השפרה ופועה שמחיה את הילדים ופועה להם ובזכותי בכלל יצאתם ממצרים... אשריהם נשות ישראל הצדקניות... זה מה שהיה שנה שעברה... לפני שנתיים... היתה פה הכלה הטריה אשתו הצורבא ר' יהודה... והיא היתה רדופה לילך לבית אביה שמאכסן לא רחוק מכאן ולאכול קרבן פסח... ואצלם יש משהו מעניין!! הם משפחה מאוד קטנה... ולכן הם לא לוקחים ריזיקות... הם לא אוכלים חגיגת י"ד כדי לאכול קרבן פסח על השובע... אדרבה... הם מזדרזים ומתחילים לאכול קרבן פסח כמה שיותר מוקדם כדי לוודא שעד חצות לא יישאר נותר... וממילא השעות הם שונות!!! כשהם גומרים קרבן פסח... אנחנו בקושי מתחילים... והיא הסכימה להגיע אחרי הקרבן פסח שלהם... (אמנם היינו צריכים קצת לחכות לה והיה פה טיפה מתח... אבל ברוך ה') האמת היא שאני פתאום מסתכל אחורה ורואה שהריאקציה היא סתם דימוינית... כי סו"ס בסופו של דבר ה' תמיד מסדר אותנו עם אנשים שלא מרגישים מקופחים... אבל עכשיו אני נזכר שהיתה שנה אחת שהגיעו לכאן שני בני דודים ישיבוחרים מתנשמים ומתנשפים... הם נחתו כאן עשר דקות אחרי השקיעה... והתברר שבשעה שסבא שחט עליהם קרבן פסח (בכת הראשונה של הזריזים...) הם היו עדיין לפני צומת שילת... בקיצור: בדרך רחוקה... הם אמנם נתלו על איזה מוכני של כרכרה והגיעו בסוף... אבל זה לא עזר להם... כי בשעת ששחטו עליהם הם היו במקום פטור של דרך רחוקה... (סבא הקריב עם הזריזים... הוא לא לקח בחשבון שיש לו נכדים קצת פחות זריזים) אבל הם קיבלו את העונש שלהם במקום... הם פשוט נדחו מקרבן פסח!!! לא עליכם ולא עלינו... הם פשוט היו המומים מצעמם... הם ישבו אבלים וחסוי ראש... הם בקושי הסכימו להחליף בגדים לכבוד החג... הם הרגישו כמו מסכת מועד קטן מהלכת... אבל כאיש אשר אמו נתחמנו... אבא הרגיע אותם... סעדה אותם... ובסוף הם זכו להיות הביביסטר המדהים של התינוקות... במשך השנה עוד הספקנו לצחוק על זה הרבה... לראות שני ישיבוחרים ספקים לאחר פוליטיק בדרך לירושלים... יושבים ומנענים עגלות ומנסים להגיע תינוקות... זה מחזה מרתק ששנה שלימה ראינו אותם "איך זה היה" (כמובן שצחקנו על זה רק אחרי שהתאחו הפצעים... אחרי פסח שני בטהרתו פלוס קרבן נזירות... למה לא... אם כבר גשר מסו' ניסן לאירי... אז שהיה כבר מושלם... הם קיבלו על עצמם מיד בליל ט"ו את הנזירות וסבא לקח על עצמו על עלויות הקרבנות נזיר... ורגישות זה עשה להם טוב... הרגיע אותם רגשית...)

עכ"פ לעת עתה אם לא יהיה ניסים כמו כל שנה... סו"ס אין סומכין על מעשה ניסים... אז אביגיל אמורה להיות הביביסטר... אז אמנם היא גם חייבת בקרבן פסח... אבל כבר אמרתי לך שאנחנו במשפחה תלמידים של רבי שמעון... ור"ש סובר שאפילו בפסח ראשון אשה לא חייבת אלא רק רשות... ובפרט שאביגיל רק בעוד שנה תעשה בת מצווה... אז השנה היא נבחרה כבוגרת הינות ליטול את האחריות ולהיעדר מקרבן פסח לטובת הביביסטר... אביגיל דומעת... מכונסת... והיא כבר הודיעה ברוב תסכולה לאבא ואמא... אני רוצה חתן מתלמידיו של רבי יוסי!! לא פחות!!! אפילו תלמיד של רבי יהודה לא מספיק לי... אני רוצה את ר' יוסי שסובר שנשים חייבות לגמרי אפילו בפסח שני... (ואילו ר' יהודה סובר שנשים בראשון חובה ובשני רשות... ואילו ר"ש סובר שנשים אפילו בראשון רשות)... תכלס... אל תשאל... אביגיל ניגשה לסבא לפני שהוא הלך לבית המקדש ואמרה לו: כשאתה שוחט קרבן פסח... תכין "ל דצריך ייתי ויפסח"... אני מקווה שעוד יהיו ניסים ואני אהיה בפנים... אני עכ"פ אופטימית!!! ואל תשאל מה קרה... היתה שם פתאום טומאה פתאומית... חצי מהמשפחה נהיו ביביסטר... דווקא אביגיל מצאה את עצמה בפנים... מודה לה' על פדות נפשתי...

התנצלות:

בשבוע שעבר כשגגה היוצאת מתחת הקולמוס השתרבבה מילה אחת שלא במקום אודות הכדור ריטלין!!! "הכדור" נורה ונכתב במקום הלא נכון... וממילא הדברים הוצאו מהקשרם באשמתי... ואני מבקש את סליחת חברי שהנושא קצת רגיש אצלם... אבל עוד מילה אחת... לצורך העניין... בא נשאר את הנושא עדיין פתוח... אני בדיוק מתכנן לפתוח את הנושא הזה בעוד כחודש בערך... ואז אני באמת אפייס את מי שחלשה דעתו... חכו לי... אבל אנא... גם עד אז תסלחו לי... לכה"פ בתורת אשם תלוי... ונפגש בעזה"ש בעוד כחודש... (משהו כמו פרשת תצווה בערך...)

תשמע סיפור חצי עצוב חצי משעשע... שבוע שעבר מישהו הזמין אותי... בא להשתתף במעמד פידיון פטר חמור... איפה?? בקדיה??! שם בעין זיתים... ליד קבר רבי טרפון... משום מה הייתי כולי מבוכלבל וסחוף ודוויו... נו... אומרים שזה שלושים אלף תעניות... אולי נסע... (שפוט שזה היה על הדרך אצלי... והנה!! כמה שפוט לפני האירוע הגיעה ההודעה המעציבה!!! החמור לא פחות ולא יותר מת!!! אוי אוי אוי... החמור פשוט שיבש את כל האירוע... הכל היה מוכן... סעודה כיד המלך... האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א כבר בדרך... ופתאום החמור עשה ווטו!!! אמרתי לעצמי... חבל שלא הייתי שם... אם הייתי רואה אותו רגע לפני שהוא מת... הייתי רץ למטבח... לוקח סכין מטבח ועורף לו את הראש... לכה"פ לזכות במצות עריפה!!! ואם לא תפדה וערפתו... אבל מה אפשר לעשות... כנראה... כנראה שהאנשים שם לא כ"כ רצו לעשות את זה כי סו"ס מצות פדיה קודמת למצות עריפה... והסעודה כבר מוכנה והכהן כבר בדרך... מה שנקרא: "הרי שהיה טבחו ויינו מזוג... אדם לא כ"כ ממהר לבטל סעודה... מה... אם נערף אותו אז בטח לא יהיה פה פידיון פטר חמור... אז חיכו לו וחיכו ואדהכי והכי אבד החמור... כככה חמור... איזה חמור כשרוני... (זה לא צחוק: זה באמת מקרה... עצוב... כי לגלג חמור שראוי לפידיון זה משהו שכתוב בעבודה של כמה שנים טובות) כששמעתי שזה היה סוף הסיפור עם החמור... זה הותיר אותי מהורהר... הכי טוב שהייתי משאיר את זה פתוח... שכל אחד יקח את זה לאן שהוא רוצה...

אני משום מה לקחתי את זה למקום שאנחנו רואים שביהדות יש מקום לפירות... מצות פדיה אמנם קודמת למצות עריפה... וזה אמנם 30.000 תעניות... אבל ההלו... אם לא הולך עם פדיה... לפחות תערוף... אז לא יהיה סעודה... הכהן לא יקבל... ולא תקבל שלושים אלף תעניות... אבל תהיה מוכן לעסקת טיעון של המצווה... הכי טוב לפדות חמור!!! הכי טוב לעשות עסקת טיעון עם היצר הרע ולמטכחו לבית המדרש... המצב האידיאלי ביותר זה להיות שקוע בלימוד וככה לפדות את האבן שנימוח והברזל שמתפוצץ... אבל לא תמיד זה הולך כמו שאנחנו הושבים... לפעמים היצר הרע עושה ווטו!!! אתה בתקופה חלשה... ולא תמיד זה הולך בטוב... אז אין ברירה... צריך לעשות את זה לא בטוב... להיות מוכן להתמודד גם לא בצורה האידיאלית ביותר... יש כאלו שברגע שהם חלמו לצאת הכשרונות של הישיבה ולא הלך... זהו... הבן אדם נכנס למיטה ולא רואים אותו... ההלו... תקבל פשרות!!! כשמישה רבינו אמור להסתלק מן העולם... הוא מבקש מה'... אנא... תשאיר אותי בחיים לכה"פ בתור ציפור!! משה רבינו שמחציו ולמעלה למלאך מוכן להתפשר על להיות ציפור... הוא מבין שבין משה רבינו לבין כלום יש משהו באמצע... לא הולכים בכל מחיר על כל הקופה...

מאמר עבור כוחותינו - חיילי צבא הגנה בישראל!

כן... זה השם האמיתי של גיבורי הכח ולא דווקא של שנת השמיטה... אלא של דור 2022 על שלל נסיגונות ופיתויים... **מותר אחת ולתמיד לדעת:** שהמושג חיילי וצבא של מדינת ישראל זה חיקוי עלוב שלקוח מתורתנו הקדושה... המושג צבא חוזר על עצמו עשרות פעמים בתורה בעיקר בחומש במדבר... משה רבינו מונה וסופר את כל כלל ישראל... אבל רק מגיל עשרים ועד גיל חמישים!! **למה?? כמה דווקא את הגילאים האלו??** מה... מגיל חמישים... זה...?? זה כבר סוס עייף? שולחים אותו לגריטה...? הוא לא שווה שיספרו אותו? מה... כבר "אף אחד לא סופר אותו...??". מה אה... מה אה... אומר?? זה שאלה עצומה... למה משה רבינו מונה את עם ישראל רק מגיל עשרים עד חמישים?? מה התשובה??

התשובה חוזרת על עצמה כל פעם מחדש: **"כל יוצא צבא בישראל!!!** התורה מדגישה: כשמגיעים למנות... מונים רק את אלו שיכולים לצאת בצבא... ולמה?? אז לא ממש נכנס לנושא... (ס"ס אנחנו לא בחומש במדבר)... אבל על קצה המזלג: ברגע שנעלה הענן ומפרקים את המשכן ומגיע שלב של "ויהי בנסוע הארון" כאן מתעוררת רגישות... מה שנקרא אחיזת החיצונים... כל הקביעות והציבויות הרוחנית מתערערות... כי ס"ס זרים... הכל נעקר... הכל נוסע... וזו הסיבה שמשנה רבינו צריך פתאום להשתמש בתפילה מיוחדת (שאנחנו אומרים אותה עד עצם היום הזה): ויהי בנסוע הארון... קומה ה' **ויפוצו אויבין** וינוסו **משנאין** מפניך... כן... ברגע שהמרכבה הקדושה מתחילה לנוע לכיוון התכלית... כאן כל אויבין ומשנאין מתעוררים לעצור את המסע... ממילא כשסופרים את ישראל לעניין דגלים ומסעות וכו'... כאן צריך בעיקר את יוצאי הצבא!!! כאן צריך את צבא הגנה לישראל!!! זה לא פשוט... צריך פה את החיילים הנאמנים!! **מי זה החיילים הנאמנים?? מי זה צבא הגנה לישראל??**

התשובה היא מבהילה: הנה מטתו שלשלמה שישים גיבורים לה מגיבורי ישראל... כולם אחוזי חרב מלומדי מלחמה... איש חרבו על ירכו מפחד בלילות!!! אומר המדרש דבר נורא: חרבו על ירכו זה סכין של מילה!! אותה סכין של מילה ממשכה ללוות את החייל הנאמן של ה' שנחתם באות ברית קודש... **הסכין הזו לא עוזבת אותו לרגע!!!** אז... אז... כשהוא נולד הסכין הזו באופן חד פעמי עברה על ירכו ושם נעשה החתימת חוזה הראשונה... ומאז שהחזרה נחתם... הסכין הזו ממשכה איתו... והפעם לא לשימוש אישי... אלא לנעיצת חרב בינו לבין כל מיני... כל מיני "פחד בלילות"... כל מיני דברים שה' שונא אותם... דברים שיכולים להביא חושך ואבדון ואנדרלמוסיה לעולם... וצבא הגנה לישראל עומד על משמרתו... והארון נוסע... הבירה דולקת... ה' רוצה להוביל כבר את הבריאה לסוף התיקון השלם... דווקא אז צריך את חיילי צבא הגנה לישראל... אותו בחור צעיר או אדם נשוי בדור בגיל העמידה!!! שיהיו איש חרבו על ירכו מפחד בלילות!!! זה צבא הגנה לישראל!!! זה כוחותנו!!! זה גאוווננו!!! כשרואים חיל כזה... חמוש כזה... עם האקדח השלוף ה"ו לא מול אחרים... אלא מול הזהירות של עצמנו! מפחד בלילות... כשרואים חיל כזה... והרי רואים!!! זה להתענג... זה לראות את החיילים שלנו... את צבא הגנה לישראל...

בחור יקר: אני לא יודע אם בדור שלך יש עדיין כאלו אנשים... אבל כשאני הייתי ילד עדיין הייתה במדינת ישראל קצת גאווה לאומית... כשחייל צבא הגנה לישראל היה עובר... סבתות זקנות היו מצביעות עליו בהערצה... אנשים היו מפנים לו את התור... הנה כוחותינו! אתם התקווה שלנו... הנה הלוחמים האמיצים שלנו... תהיו חזקים... אנחנו תולים בכם... (היום כשרואים חייל ברחוב... במקרה הטוב מרחמים עליו... אני לא רוצה להמשיך... זה לא יפה... **אז זהו!!! שצבא הגנה לישראל בדורנו** זה הרווק החד בעיר ואינו חוטא... והנשוי שהרבה פעמים הנתונים שלו מזמינים לו נסיגונות עוד יותר לא פשוטים... וכשהם חולפים ברחוב ואתה רואה יודי שמור!! אתה רואה יהודי ששומר על העניינים... אתה רואה יהודי שנאלץ להתקשר למידע בזמן אמת כי אין לו פה גישה לרשת... **הנה כוחותינו!!!** אתם התקווה שלנו... עיני לישראל נשואות אליכם... אתם עומדים אי שם עמוק בחזית יורקים... נאבקים... נתבלים... ממשכים ושוב נופלים... ושוב מתחזקים וסופר על דבר שומרים עלינו... אתם פיקוד העורף שלנו!!! בזכותכם ה' מזריח לנו את השמש בבוקר...

אבל זה לא פשוט!! גם לרוחם הגדול ביותר... עטור הגבורות והנצחונות בין נצחון לנצחון יש גם נפילות... כן... כבר הזכרתי לפני כמה שבועות שגם כשיעקב מנצח את שרו של עשיו הוא יוצא משם צולע... מי שרואה את יעקב אחרי הנצחון הגדול... הוא לא נראה פוטוגני!! הוא לא נראה מנצח... הוא נראה צולע... וזה אחת מההטעויות הכי מסוכנות!!

כן... אתה צולע... וזה לא סתירה שיצאת מנצח... נצחונות בקדושה כרוכים בהכרח בסיטואציות לא פוטוגניות במיוחד... אתה מרגיש בל... מרגיש צולע... היצה"ר רשם לעצמו איזה נצחון נקודתי של "ותקע כף ירך יעקב..." הצליח לתת לך תחושה של צולע... ושורה תחתונה: כי שרית!!! נצחת בגדול... ולמה?? כי מי שקצת מבין בניסיונות... כשמגיע ניסיון... זה שניה!! ועוד שניה!! ועוד שניה!! ביצרים מהסוג של דורנו כל שניה זו יחידה נפרדת... מסיבה פשוטה... כי בביאליסטוק... רק בשעה 5.00 בצהרים היתה עוברת רכבת בדרך לוורשא ושם אפשר להסתכל בספרים החיצונים של ביאליק... הניסיון התמקד לשעה חמש בצהרים! נניח שיענקלה... כל יום מחדש בשעה 5 בצהרים היה לו ניסיון האם לצאת לדרך או לא... (צריך שיהיה לו סף... וצריך שלא ידעו לאן הוא הולך... ואכמ"ל במורכבות המסע) לבלתי?? עזוב... בא נדבר בקודים... כן שובר נחשף לניסיון... כל שניה זה קופץ לך מחדש... אל תלכת... אל תלכת... לחיזת כפתור ואני כבר שם!!! יש לי גלישה אלחוטית אפיה שאני רוצה... ויום שלם של עוד שניה ועוד שניה... עוד רבע שעה... ואז הפוגה... ושוב זה קופץ... ועוד יומיים... ואז בום!!! פתאום נפילה... שתי דקות או רבע שעה של איבוד שליטה... ותקע כף ירך יעקב... מרגיש צולע... מרגיש הכי רשע בעולם... טוב מותי מחיי... מה אני שווה...

רוח הקודש צוחת ואומרת: יעקב יעקב!! נכון אתה צולע... ומה שנכון נכון... קרתה פה איזה בחינה של נפילה... (גרסם פה איזה שטיקל נצחון לשרו של עשיו) וצריך לעשות שיעורי בית ענייניים אף גם הנפילה הזו לא תחזור שוב... אבל אל תזלזל בשניה ועוד שניה ועוד שניה... וברבבות שניות של ישב אדם ולא עשה עבירה **שמי כמון יודע מה שזה!!! אל תזלזל בזה...** אל תעזי לזלזל בכבודו של רש"י שהוא בעצמו אומר: שישב אדם ולא עשה עבירה נחשב לו כעושי מצוה... ומי כמון יודע כמה שזה ככה... **יש משפט שכל מתמודד צריך לשנן אותו אינספור פעמים:**

כל נפילה רוחנית **זה הטבע שלי!!!** (הטבע שלנו מושך לכיוון מטה) ואילו כל עמידה בניסיון **זה נגד הטבע שלי!!!** קרתה נפילה וזה חומר... אבל אל תשכח שעל כל שניה של נפילה שזה הטבע ממילא נכון... קרתה נפילה וזה חומר... אבל אל תשכח שעל כל שניה של נפילה שזה הטבע

הטבעי שלנו... יש מולה עשרות עשרות שניות ודקות ימים ושבועות של אפיק והתגברות שזה מנוגד לטבע שלי... כך שבסופו של דבר גם אחרי שיעקב אבינו יצא צולע... זה לא סתירה שהוא מקבל את השם ישראל!!! כי שרית ותוכלו!!! נצחת!!! קבלת את אותות הגבורה של ישראל... **נשוב נחזור ונדגיש:** זה לא סתירה שאנחנו לא נטיח את הצליעה... על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה **עד היום הזה**... אנחנו לא מטאטאים פניות מתחת השלחן... אנחנו נטפל גם בנגיעות הכי נקודתיות של "ויגע בכף ירכו..." אנחנו נשב בימי השובב"ם ואנחנו נעשה בדק הבית ענייני מה עושים שגם ותקע כף ירך יעקב לא יקרה!!! אנחנו לא נאכל את גיד הנשה... אנחנו נטפל בכל מעידה וצליעה בצורה יסודית... **אבל ההללו... מהנצחון אי אפשר להתעלם לרגע!!!** אסור לשכוח. ששם בצליעה

הזו סבא יעקב קיבל את המדליה כי שרית... את השילוב הזה חייבים לו הזמן!!! מצד אחד לא לטיח שום נפילה... אבל מצד שני להבין שרגע אחד של אי נפילה שווה ערך ל--נפילה!! כך שאתה עדיין מרויח בגדול... אתה עדיין סיפור של הצלחה... ובגדול... ---

צריך לדעת שחייל צבא הגנה לישראל זו תקופה בחיים!!! זה חלק מהזמנות בחיים... שאמנם לא הזמנו אותו... אמנם נזרקנו אליו בע"כ... אבל זה לא מחכה לנו... יש שלב שפתאום משה רבינו כבר לא סופר אותך... עברת את הגיל להיות צבא הגנה לישראל... אתה כבר לא בגיל שיש לך עסקים מול "פחד בלילות"... רתיחת הדמים כבר יורדת וכבר לא צריך לעמוד דרוך עם אקדח שלוף של "איש חרבו על ירכו..."

ותכי הכפי: יום אחד בהיר... וזה יכול לקרות כל רגע... ויהי רצון שזה יקרה עוד לפני הוצאת גיליון זה... יום אחד יצאו מים חיים מבית קדשי הקדשים והשקו את נחל השיטים... תצא רוח טהרה מקודש הקדשים ותטהר את העולם כולו מהנחל של מיליו הסיפוקים והיצרים האפלים שנתן לנו בלעם הקוסם שם בפעור בשיטים... יום אחד אנחנו נמצא את עצמנו עומדים מול אותם ניסיונות ומסתכלים עליהם בגועל ובחוסר עניין (כפי שכולנו בעצמנו מרגישים לאחר איבוד שליטה) ואז יתברר איך שכל החמדה הזו... כל היצר הרע הזה שבושר בנו... נועד בסה"כ בשביל לתת לה' שעשועים ואמצעי להתגאות בנו חביבו... הנה... תראה את בני... איך הוא מפגין נאמנות כלפיו!! איך הוא מתגבר ונושך שפתי ועומד בניסיון בשביל... כל היצר המדמה הזה... זה כל יעדו!!! לאפשר לבנו של ה' להזרים עוד ועוד קורת רוח ושעשועים ונחת רוח לאבא שבשמים... ולשמה אותו בעולמו... כדי שיחמול על עולמו... כן... חמול על מעשיך!!! איך?? בתנאי שתשמה במעשיך... יום אחד אנחנו נגלה שכל היצר הזה ריקד בינינו רק בגלל שרצה ה' לזכות את ישראל... ה' רצה עוד רגע של מה רב טובך אשר צפנת ליראיך... איזה עגמת נפש תהיה אז לכל אלו שלא!!! לא לקחו את המכרה זהב הזה למקום הנכון...

איזה אומלל יהיה הג'ובניק הזה שבמקום להיות חייל נאמן בצבא הגנה לישראל במקום זה הוא היה עסוק בלמצא תירוצים... ובא נגיד שהוא הצליח להחליק יפה... הביא מסמכים... הוכיח שהוא לא כשיר... אבל מסכן!!! הפסדת את המכרה זהב שיכולת להוציא מהאפס והתווה והעדר שאם רק היית מסתער עליו בנכונות לתת כתר מלכות לראש המלך... היית יכול לתרגם כל רגע מביש כזה לנצח נצחים... ---

אבל גם לחייל הקרבי ביחידה הכי חזיתית... גם לו מותר שיהיו רגעים שבריריים... ואצלנו זה מגיע לידי ביטוי בתפילה...

יש תיאור מאוד מרגש ומטלטל במדרש... זה מדרש כ"כ מרגש שהוא נמצא אצלי במגירה בראש... וכל פעם שאני מרגיש יושב ואדישות... ואני מנסה להצית את הרגש... אני רק מדמין את המדרש הזה מול העיניים ומיד עולים לי דמעות בעיניים... המדרש מתאר איך שיוסף נמכר לישמעאלים שהורידו אותו למצרים ובדרך!!! בדרך הוא עבר ליד קברה של אמו רחל... ואז היתום האומלל השתטח על קברה של אמו... ויש על זה אפילו שיר של ילדים בחידר: אמה אמה...

לא יודע למה זה כ"כ מרגש אותו... אולי בגלל שגם אני יתום מאמא... אבל כאן מדובר ביתום מגיל שבע... וכעת הוא מורחק גם מאבא והוא בדרך להיות עבד במצרים... ומי שיועד יוסף זה לא עוד ילד ורחל אמנו זה לא עוד אמה... יוסף מייצג את אותו בחור שכעת צועד בדרך לערוות מצרים... והוא הולך כעת להיאבק על קדושת ישראל... ורחל אמנו מייצגת את השכינה הקדושה... ויוסף יושב ובוכה... שכינה הקדושה!!! תתפללי לה' שאני אעמוד בזה... ששכינה תלווה אותי... תהיה איתי שם בניסיונות... שאני לא אמצא את עצמי לבד...

ימים יגידו ואותו יוסף שוב יבכה... אבל הפעם משמחה... מהתרגשות... עוד יגיעו ימים מאוד מאוד טובים לאותו יוסף... אבל יש לו את הרגעים שהוא משתטח על קבר אמו... ולא יודע... איך... אני אני אשרוד את זה... אל דאגה יוסף... השכינה הקדושה איתך!!! ברגע שאתה שומר על קדושת ישראל... ברגע ששם שמים שגור על פיך ואתה כל הזמן זוכר שה' פה!!! ניצב עליך מביט עליך ובוחר כליות ולב... אל דאגה... אתה בעצמך עוד תוכל לספר למפרע שלא אתם שלחתם אותי הנה כי האלוקים... אם אתה זוכר שה' נמצא כאן ורואה מה שאתה עושה!!! ה' ידאג להוכיח לך שהוא פה... ה' יתן את חנך וירים את קרנך למעלה...

לוחם יקר בצבא הגנה לישראל!!! קח לעצמך את ימי החולשה... תבין את עצמך ברגעים של שבריריות... אבל אל תקח את השבריריות הזו למקום של מעידה... אלא למקום של תפילה... שא עיניך השמימה... תספר לה' את מה שרק הוא יודע... **שאלמלא הקב"ה עזרו אינו יכול לו!!!** רק ה' יודע איזה רגעים קשים יש לך... ופשוט תבקש ממנו יתברך שיעזור לך... תבקש ממנו יתברך שיתן לך קונטרה של קדושה!! כן... ממש ככה... כמו שפתאום אתה מותקף ביצרים חזקים לכיוון השלילי תבקש מה' שיתן לך יצרים בוערים של נפשי חולת אהבתך... ירוץ עבדך כמו איל ישתחוה אל מול הדרך יערב לו ידידותך מנופת צוף וכל טעם...